

Op een frisse, heldere nacht in februari.....

Het klinkt als het begin van zoetsappig romannetje, maar in werkelijkheid beschrijft dit het begin van een spannende speurtocht in de donkere bossen en duinen van Schoorl.

Op 16 februari jongstleden werden de deelnemers voor de allerbekendste activiteit van Delta Duikteam verwacht in restaurant de Viersprong in Schoorl. Een kopje koffie of thee, vervolgens een korte briefing door een van de Tollies en gaan.....

Per groepje werden we op pad gestuurd met een routebeschrijving (achteraf gezegd en geschreven is deze foutloos gebleken), een antwoordblad ("Hè? Zo veel vragen?) en nog een of andere tekening. De vragen moesten we onderweg zelf zien te vinden.

Richting de klimduin gelopen werd de eerste vraag al aangekondigd door een groepje kinderen. Blijkbaar is een geheimpje bewaren hen niet toevertrouwd, maar gelukkig hebben ze de vraag ook niet verdonkeremaand. Tevens wisten ze te vertellen dat er halverwege het klimduin ook nog een vraag hing. Gek genoeg moesten we daar niet heen volgens de routebeschrijving, dus opletten geblazen op de terugweg!

Wat voor creativiteit de Tollies hebben losgelaten in deze speurtocht werd al snel duidelijk: gelukkig was er onderaan de trap die we op moesten de vraag te vinden dat we de treden moesten tellen. Maar, om je halverwege het tellen af te leiden, hing er een vraag om alle paaltjes aan de linkerkant van de trap te tellen. En ja hoor, bovenaan de trap vonden we de vraag om alle paaltjes aan de rechterkant te tellen. Dus na een paar keer de trap op en af gelopen te zijn, waren we aardig opgewarmd.

Wat zou er nu bedoeld worden met "het land van de vergeetachtige blauwe kabouter"? Zo moeilijk was het niet om de kabouter met de blauwe muts te vinden. Mmmm, vreemd....

Het werd ons niet al te lang daarna duidelijk! Er volgden vragen over de naam van de kabouter en verderop nog eens hoeveel paaltjes er voor de kabouter stonden. Allemaal feitjes die je natuurlijk niet meteen in je hoofd zitten als je de kabouter ziet staan. Er zit maar een ding op om punten te scoren: terug lopen, of beter gezegd: rennen!

Ook met de ander vragen waren punten te scoren, tenminste, als je de antwoorden wist te bedenken op die vragen. En ze waren niet altijd even makkelijk! Maar uiteindelijk gaat het natuurlijk om de groep die de meeste vragen goed wisten te beantwoorden.

Na een wandeling van ongeveer twee en een half uur (langer mocht het niet duren, anders werden er punten in mindering gebracht) waren we weer terug in de Viersprong, al waar we getrakteerd werden op een lekkere kop soep, een drankje en snackje.

De tijd was aangebroken om de winnende groep bekend te maken. Iedereen zat in spanning te wachten, want behalve de eeuwige roem die de winnaars konden verdienen, stonden er nog een paar overheerlijke taarten te wachten voor de groepen die als eerste, tweede en derde werden uitgeroepen. Dus alle calorieën die waren verbrand met het heen en weer lopen om de vragen te beantwoorden werden weer volop aangevuld!

Arno, Tino en Marcel, bedankt voor een topactiviteit!

Ron Huisman